

Патриаршеска литургия за празника Възнесение Господне

Взыде Бог в воскликновении, Господь во гласе трубне (Пс. 46:6)

На 29 май - Възнесение Господне, Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи света Литургия в столичния храм „Възнесение Господне“, ж.к. „Яворов“.

В съслужение бяха Негово Високопреподобие архимандрит Йоан - протосингел на Софийската света митрополия, иконом Методи Корчев, иконом Валентин Тупаров - председател на храма, протойерей Климент Тупаров, протойерей Иван Иванов, както и протодякон Иван Петков.

Песнопенията бяха изпълнени от псалти, ръководени от доц. д-р Любомир Игнатов.

Непосредствено преди светата Литургия за четец, певец и свещоносец бе постриган енорияшът Никола.

В края на празничното богослужение Негово Светейшество произнесе слово, в което припомни евангелските събития:

„След като светите апостоли станаха свидетели на такива дивни и чудни, велики дела, на земния живот на Господ Иисус Христос, след като изживяха ужаса и агонията на Неговите страдания, Кръстна смърт и погребение, но след това и на Неговото славно Възкресение, когато получиха този мир и тази неотнимаема радост, за която Господ им каза: радостта ви никой няма да ви отнеме (Йоан 16:22), на четиридесетия ден след Неговото Възкресение те станаха свидетели и на дивното и велико събитие – Възнесянето на Господ Иисус Христос на небесата (срв. Лука 24:50-53).

С това велико събитие Господ ни показва какво е предназначението на нас, човечите; какво е определил за нас. Той „седна отдясно на Бога“ (срв. Евр. 10:11) – в богослужебните химни за празника се казва, че ангелите се удивлявали, като виждали човешкото естество – Бог със Своята човешка природа, да се възнеса и да минава по-високо от тях и да седне на Божия престол.

Богочовекът Господ Иисус Христос каза на апостолите: даде Ми се всяка власт на небето и на земята (Мат. 28:18). Колко велико е това! Не можем да го разберем, не можем да осмислим каква власт е дал Бог на човека – да седне отдясно на Бога, да царува и да бъде бог по благодат. Нашето начало започва от една малка клетчица – нещо съвсем безформено, незначително, нищожно. Но още в тази клетчица се вижда Божията премъдрост. Какво велико дивно творение сме! Откъде сме започнали! Обаче още там е вложена цялата информация за това как всичко ще се развие, за да се стигне до това, което сме. Какъв е научният, техническият прогрес днес – но това не е авангардът на развитието на човека. Авангардът на развитието на човека е там, на небесата, отдясно на Бога; там е нашето предназначение, там Бог ни е приготвил място.

Бог всичко покори под нозете на Господа, но непокорният човек не иска да се покори, казвайки „аз съм ковачът на своята съдба и на своето бъдеще“, докато се стигне до гроба, а там – в една безнадеждност. Като погледнем нагоре в православните храмове, виждаме изобразена, доколкото е възможно да се изобрази с изразните средства на иконата, славата, която

Бог е приготвил: на оногова, който побеждава, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол (Откр. 3:21).

Но как, по какъв начин ние, които познаваме себе си – грешни човеци, ще стигнем там, на небесата, за да седнем отдясно на Бога? Но ето, тук е мястото на вярата – ако следваме Исус Христос, защото Неговите думи са верни. Но когато прекъснем връзката със Словото Божие, не чуваме заповедите, които Господ ни е дал, не се покоряваме, то от дивно Божие творение правим развалина. Дори най-порядъчният човек, ако живее без Бога, прави от себе си развалина“.

За смисъла на великия Господски празник – Възнесение Христово, Негово Светейшество сподели:

„С днешното събитие – възнасянето на небесата и сядането отдясно на Бога, Господ ни е показал къде е нашето място: „ако искате да дойдете, където Съм Аз, правете това, което Съм ви заповядал“.

Разбира се, това е възможно чрез Божията благодат. Апостолите получиха дара на благодатта на Светия Дух, Който ги изпълни с велик Христов мир, превъзхождащ всеки ум (срв. Фил. 4:7). Бог отвори ума на тези безкнижни рибари, които не бяха вещи в Старозаветния Закон да разбират Писанията, научи ги на божествената премъдрост; че по-силно от всичко е благочестието, да се пазят в чистота; да се каем, когато допускаме грешки. Чрез покаянието и изповедта Дух Светий очиства нашите души и сърца, за да се вселява в нас Божията благодат, Христовият мир, да се устройва царството Божие в нашите сърца. Това е най-важното от всички неща в живота. Пътят към това Бог да ни постави там, където е и Той, е да се отречем от себе си, да вземем кръста си и да Го следваме, защото е казал: дете съм Аз, там ще бъде и Моят служител (Йоан 12:26).

Велико и дивно събитие празнуваме днес – Възнасянето на Господ Исус Христос на небесата. Това не е просто спомен за едно историческо събитие, а е част от Божествения промисъл за спасението на света.

Господ казва на апостолите: по-добре Аз да си замина; защото, ако не замина, Утешителят няма да дойде при вас (Йоан 16:7). Какво по-хубаво за апостолите е било от това Господ да бъде сред тях. Господ им казваше: блажени [са очите ви], задето виждат, и ушите ви – задето чуват; защото, истина ви казвам, мнозина пророци и праведници са много желали да видят,

каквото вие виждате, и не видяха, и да чуят, каквото вие чувате, и не чува (Мат. 13:16-17).

За нас изпращането на Светия Дух е много по-добро състояние. Бог Дух Светий действа в нас именно, за да приготви жилище Светата Троица да се всели в нас, да живеем неразлъчно от този мир и любов, и радост, която е Бог по Своята природа. Тава е пътят за всички нас.

Затова нека да сме внимателни към думите на Този, Който казва: даде Ми се всяка власт на небето и на земята (Мат. 28:18). Ако не последваме Христос, каква надежда имаме? Труден е животът в самоизобличение, в молитва, в пост, в покаяние, в смирение, в отричане от гордостта, но това е пътят, който води към небесата вярно и истински“, завърши своето слово патриарх Даниил.

Председателят на църковното настоятелство при храма изказа благодарност към Негово Светейшество за посещението и отслужването на божествената Литургия. В израз на синовна благодарност той подари на патриарх Даниил комплект архиерейски одежди – епитрахил и омофор.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg